

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 15 Νοεμβρίου 1881.

Ὀκτακόσιοι ὀγδοήκοντα χιλιάδες εἶναι ὁ ἄρρην πληθυσμὸς τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς χώρας, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν. Προστιθεμένων καὶ ἑτέρων ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων κατ' ἐλάχιστον ὄρον, κατοικούντων τὰς προσαρτηθείσας ἐπαρχίας, σύμπαρ ὁ ἀριθμὸς τοῦ πανευδαίμονος ἑλληνικοῦ βασιλείου συμποσοῦται εἰς ἓν ὀλοστρόγγυλον ἑκατομύριον.

Ἐξ αὐτῶν βεβαίως, ἀφαιρουμένων τῶν ἀπόντων, τῶν ἀηλίκων καὶ τῶν ὀλίγων στερουμένων τοῦ πολιτικοῦ δικαίωματος, ἀπομένουσιν, ὡς ὑποθέσωμεν, οἱ ἡμίσεις, οἵτινες προσκαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰς κάλπας, ὅπως ἀναδείξωσι τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν ἀπέναντι αὐτῶν τῶν πενήκοντ' ἑκατῶν ἑκατῶν χίλιοι, ὡς ὑποθέσωμεν τὸ ὅλον, εὐυπόληπτοι καὶ ἀξιοσέβαστοι κατὰ τὸ πλεῖστον, οἵτινες λέγουσι πρὸς τοὺς πρώτους :

— Κύριοι, εὐαρεστηθῆτε νὰ δώσητε εἰς ἡμᾶς τὰς ψήφους σας. Θέλομεν νὰ σᾶς ἀντιπροσωπεύσωμεν. Ἡμεῖς εἰμὲθα ἐκεῖνοι, οἵτινες πρέπει νὰ σᾶς ἀντιπροσωπεύσωμεν. Ἐλάτε λοιπὸν εἰς τὰς κάλπας μας καὶ ἐκλέξτε μας. Τί σᾶς ζητοῦμεν τέλος πάντων ; τρεῖς δράμια μολύβι ἀπὸ τὸν καθένα σας.

Τώρα ἂν ὅλος αὐτὸς ὁ ὄγκος τῶν πεντακοσικισχιλίων κεφαλῶν καὶ τῶν ἰσαριθμῶν μολυβδίνων σφαιρῶν ἀπῆντα ὡς ἐξῆς :

— Εὐχαρίστως, κύριοί μου! διατί ὄχι ; εἴμεθα πρόθυμοι νὰ σᾶς δώσωμεν καθεὶς μας τρία καὶ περισσότερα δράμια μολύβι καὶ μὲ ὅ,τι τρόπον θέλετε μάλιστα! θέλετε δι' ἐνὸς σωλήνος πιστολίου ;

— Ἄ μπᾶ ! μόνον εἰς τὴν κάλπην μας.

— Εἰς τὴν κάλπην σας ; πολὺ καλὰ! ἀλλὰ διατί ;

— Πῶς διατί ; διὰ νὰ σᾶς ἀντιπροσωπεύσωμεν.

— Ἄ, διὰ νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσητε! καὶ ποῦ ;

— Ὡ! διάβολε ! εἰς τὸ βουλευτήριον.

— Καὶ τί δουλειὰ ἔχομεν ἡμεῖς μὲ τὸ βουλευτήριον ;

— Πῶς τί δουλειὰ ; Δὲν εἴσθε σεῖς ὁ λαός, δὲν εἴσθε τὸ ἔθνος ; Τὸ ἔθνος δὲν ἔχει τόσα συμφέροντα σπουδαῖα εἰς τὸ βουλευτήριον, δὲν ἔχει πολὺτιμα, ζωτικὰ συμφέροντα. . . .

— Μάλιστα! ἀλλ' ὡς ἂν μετέβητε εἰς τὸ βουλευτήριον σεῖς καὶ συνεσκέπτεσθε καὶ ἐμάχεσθε πρὸς ἀλλήλους, περὶ παντὸς ἄλλου ἐσκέπτεσθε καὶ ὄχι περὶ ἐμοῦ. Ὅταν ἐπρόκειτο περὶ συμφερόντων, ἐννοοῦσατε τὰ ἰδικὰ σας συμφέροντα! ὡς ἂν ἐθροβεῖτε διὰ τὸ καλὸν μου δῆθεν εἰργάζεσθε ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ καλὸν τὸ ἰδικόν σας. Τέλος πάντων, κύριοί μου, δὲν ὑπῆρχε μεταξύ μας κάμμις σχέσις. Ἐκάμνατε ὅ,τι ἠθέλατε σεῖς καὶ ἐγὼ δὲν ἠρωτώμην διόλου, ὅ,τι δῆποτε σπουδαῖον ζήτημα καὶ ἂν ἐπρόκειτο, καὶ ἂν ἐξηρᾶτο ἔτι ἐκ τῆς ἀποφάσεώς σας καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς μου, ἦσθε σεῖς οἱ οἰκοκυρτοὶ καὶ ἐγὼ ὁ ἀληθὴς οἰκοκύρης δὲν ἤμην οὔτε κἂν δούλος. Σεῖς διεχειρίζεσθε τὴν περιουσίαν μου, ἐπληρόνατε μὲ τὴν τσέπη μου, ἐκκονίζατε τὰς σχέσεις μου, μὲ ἠγγαρεύατε καὶ δὲν εἶχα δικαίωμα νὰ ἤμην τίποτε. Τώρα ἐδωρέθηκα, καὶ θέλω καὶ ἐγὼ νὰ ἤμην κἄτι. . . . Κάποιος τὸ εἶπε αὐτό. Ποῖος τὸ εἶπεν ;

— Ὁ ἀββᾶς Sieyès διὰ τὴν τρίτην τάξιν, κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Ἐξοχλοθεῖτε.

— Τὸ εἶπα! θέλω νὰ ἤμην κἄτι! θὰ ὑπάγω μόνος μου ἐφέτος εἰς τὸ Βουλευτήριον.

— Ἄ, αὐτὸ δὲν γίνεται ! Φαντασθῆτε πεντακόσιοι χιλιάδες ἀνθρώπων ! . . .

— Τότε ἀποστέλλω ἐντολοδόχους μου ἀληθεῖς, σωστοὺς ἐντολοδόχους μου, μὲ ὠρισμένην ἀποστολήν, μὲ διαγεγραμμένην δικαιδοσίαν! θὰ συνῆπτον συμβόλαιον σφῆρες μετ' αὐτῶν καὶ θὰ ἐλάμβανον ἐγγυήσεις περὶ τῆς πορείας

των πρὸς ἐξοσφάλισιν τῶν συμφερόντων μου. Πῶς! Εἰς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, πρατιθέμενος νὰ καταστήσῃ ἓνα ἀντιπρόσωπόν του διὰ μίαν παληοδικὴν εἰς ἓν Εἰρηνοδικεῖον, προσέχει εἰς ὅλας αὐτάς τὰς λεπτότητας, καὶ ἐγὼ ὁ πεντηκοντακισμυριαπλοῦς δὲν θὰ προσέξω; "Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὰς ἰδέας σας καὶ τὰ φρονήματά σας, κύριό μου" ἄς ἴδωμεν τὸ πρόγραμμά σας, ἄς ἴδωμεν τὰς ἐγγυήσεις σας, καὶ τότε πιθανὸν νὰ συμφωνήσωμεν, εἰδεμή...

— Εἰδεμή τί;

— Εἰδεμή, σὰς προσκυνῶ ταπεινῶς, ἀφίνω τὰς κάλπας σας γεμάτας ἀέρος καὶ δὲν στέλλω κανένα εἰς τὸ Βουλευτήριον. Κἀμετε ζεῦκι σας καὶ ξεφορτωθήτε με' ἄρετὰ μὲ ἐσκοτίσκατε...

"Ἄν ἐγίνετο δὲ τοῦτο πράγματι, τί θὰ συνέβαινε τότε; "Ἄν ὁ μυριόχειρ γίγῃς πράγματι ἀπεσύρετο, ἂν ἡ βαρεῖα αὐτῆ μάζα τῶν μυριάδων τῶν μολυβδίνων σφαιρῶν παρεμέριζεν ἕξαφρα καὶ ἔλειπεν ἐξ ὀλοκλήρου, τί θὰ ἐγίνετο τότε ἡ ἰσορροπία; Βουλὴ δὲν θὰ ὑπῆρχεν, οὐδὲ Οἰκονόμος μὲ τὸν Κυριάρχην Λαόν, οὐδὲ Σωτηρόπουλος μὲ τὰ περικαπνοῦ νομοσχέδια καὶ τὴν αὐτοχειρίαν του, οὐδὲ Δουζίνικας, οὐδὲ Τσουτσουνάτος, οὐδὲ Σταμούλης, οὐδὲ Σκουλούδης, οὐδὲ Κότταρης. Κενὸν ἐν τῇ Βουλῇ, κενὸν ὅμως περιέχον κατὰ πρᾶξιν τοῦ κανόνος τῆς φυσικῆς πεντακοσίας χιλιάδας δρχμῶν, ἄς θὰ κατεβρόχθιζον οἱ δικασιοὶ πεντήκοντα τυχὸν ἐκλεγόμενοι βουλευταί. Ὁ Κουμουνοῦρος, μὴ δυνάμενος νὰ ἐγκαταλίπη τὴν παλαιὰν του τέχνην, θὰ ἐγίνετο κτηνέμπορος. Ὁ Τρικούρης θὰ ἠλίευσεν εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα τοῦ Μεσολογγίου, καὶ θὰ ἐσχηματίζεε κατὰ βούλησιν ἐκ τῆς ἄγρας του Βουλῆν ἢ Ἐθνοσυνέλευσιν ἐκ σπάρων καὶ τσιπουρῶν. Ὁ Μπούμπουλης θὰ κατεσκεύαζε μικρὰ πλοῖα ἐκ χάρτου καὶ θὰ διεσκέδαζε ρίπτων αὐτὰ ἐντὸς λεκάνης. Ὁ Δηλιγιάννης θὰ κατεγίνετο εἰς στατιστικὰς διὰ ν' ἀνεύρη πόσας φορὰς ἐρρέθη εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου ὁ σύνδεσμος καί. Ὁ Φιλήμων θὰ κατεγίνετο νὰ συγγράψῃ βιβλίον διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ γέτος παρχάγεται ἐκ τοῦ φέτα καὶ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι πρέπει νὰ γράφωμεν ὁ παρὰ φέταις εἰσαγγελεὺς καὶ ὄχι ὁ παρ' Ἐφέταις, καὶ ἄλλοι ἄλλα. Κυβέρνησις ἄνευ Βουλῆς δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ" θὰ ἐκυβέρνηα λοιπὸν ὁ βασιλεὺς μόνος του καὶ μὲ κᾶπως περισσότερον ἐνδιαφέρον. Φόροι δὲν θὰ ἐψηφίζοντο, ὑπάλληλοι δὲν θὰ διωρίζοντο, δὲν θὰ ὑπῆρχον ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τοῦ Τηλεγράφου.

"Ὅλα αὐτὰ, κατὰλαμβάνετε, καὶ πολλὰ ἄλλα θὰ συνέβαινον ἂν αὐτὸ τὸ ἀν ἠδύνατο νὰ συμβῇ. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε δύσκολον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κανέναν πρᾶγμα δὲν δύναται νὰ σταθῇ, διότι δὲν ἔχει πόδας. Καὶ αὐτὰ τὰ ἂν ἀκόμη εἶνε ἀν... ἄποδα.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Ἡ παραίτησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Τζιβανοπούλου μᾶς ἐκίνησε τὴν περιέργειαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν γενικῶν στατιστικῶν καὶ ἀριθμήσεων νὰ κάμωμεν στατιστικὰς παρατηρήσεις περὶ τῶν πανεπιστημιακῶν Πούλων. Ἐβρομεν σωστοὺς δέκα καὶ τέσσαρας. Ὅλα αὐτὰ ἐχουσι τὸ μερίδιόν των ἐκτὸς τῆς... θεολογικῆς. Φκίνεται, ὅτι οἱ θεολόγοι ἐσώθησαν διὰ τῆς πίστεως των καὶ τῶν σταυροκοπημάτων ἀπὸ τοῦ μαρξίτικοῦ κατακλυσμοῦ. Μένουσι λοιπὸν τῶρα 13. Τί θὰ γίνῃ διὰ τὸ λείψα ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου ὁ κακὸς ἀριθμὸς; Τινὲς λέγουσιν, ὅτι θὰ εὑρεθῇ κἀνεις ἐκ τῶν ἀμυρῶτων Πούλων, τῶν μὴ καταγομένων ἀπὸ τὰ ἄγρια χῶματα τοῦ Μωρέως, ὅστις νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομά του. Ἡμεῖς φοβούμεθα, ὅτι θὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ γίνουσι πάλιν 14. Ἄλλὰ περὶ τῆς ταχυδακτυλογραφίας ταύτης ἔχει νὰ εἴπῃ προσεχῶς πολλὰ ὁ Ἀσμοδαῖος εἰς τὸ αὐτὸ τῶν ἀναγνωστῶν του.

Ἡ κυρία σύνταξις τῆς Ὁρας ἤρχισε νὰ ἐννοῇ καλλίτερον ἀπὸ τινος τὸν Ἀσμοδαῖον, ὃν ἐπιμελῶς μελετᾷ. Ἐὰν ἐπιμείνωσι δύνανται προτόντος τοῦ χρόνου οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ μορφωθῶσι κᾶπως εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην. Τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐνέπνευσεν ἡμῖν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κυρίου ἀρθρου τῆς Ὁρας τῆς 12 Ἰβρίου, τὸ ὅποῖον εἶνε παράφρασις σχεδὸν ἐπιτυχῆς τοῦ κυρίου ἀρθρου τοῦ Ἀσμοδαίου τῆς 11 Ὀκτωβρίου. Ἄλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τῆς Ὁρας ἀρθρῷ ἐπικραμβάνονται κυριολεκτικῶς καὶ τὰ περὶ προσεκτάσεως τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος περ' ἡμῶν πολλὰκις γραφέντα. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀπλῆ ἀντιγραφή τῶν ἰδεῶν μᾶς δύναται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὠφελήσῃ τοὺς ὠρογράφους.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραταθῇ τρεῖς μῆνας ἢ ἀπὸ τῆς ἐφημεριδογραφίας ἀποχὴ τοῦ κ. Ἰωάννου Καμπούρογλου ἄλλ' ἤθελε νὰ μᾶς δώτῃ μόνον κειρὸν πρὸς γραφὴν τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ εἰκόνας μᾶς. Ἦτο μίαν πόζα διὰ τὴν γραφίδα τοῦ Ἀσμοδαίου. Τῆς δ' εἰκόνας γενομένης ἰδοὺ ὁ ἐπίμονος πολεμητῆς τῆς ἰδέας τῶν μικρῶν αὐξήσεων τῶν ὀρίων, περιώρισε τὰ τῆς ἀποχῆς του καὶ ἤδη ἀναγγέλλει, ὅτι λίαν προσεχῶς ἐκδίδει νέαν ἰδίαν του ἐφημερίδα, ἣτις λέγει, θὰ ἦνε ἡ ἀληθὴς λέλος Ἐφημερίς ἐκείνη προῖνθ' διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογουμένως πληροῦται μίαν ἀστυκὴ ἀνάκη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Γὰ ἐννεά ἔτη τῆς εἰδικῆς ἐργασίας τοῦ κ. Καμπούρογλου ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀμέσου διαδόσεως καὶ ἐπικρατήσεως τοῦ νέου φύλλου του.

Τὸ συμπέρασμα τοῦ συμπεράσματος τοῦ ἱστορικοῦ προλόγου τοῦ κ. Κ. Παπαρρηγοπούλου εἶναι, ὅτι ὁ καθηγητῆς οὗτος ἀνήκει εἰς τὸ σύστημα τῆς πολιτικῆς τῶν προμηθειῶν. Εἶναι δ' ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἀναντιρρήτως, διότι ἀλυτῶς ὁποῖον ἄλλο πόρισμα ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος; Τὰ λοιπὰ εἰσὶν ἐκ τῆς συνήθους φρασεολογίας.